

Квантовая физика. Физика атома и атомного ядра

Асноўнымі а'бъектамі квантавай фізікі з'яўляюцца мікраз'явы. Квантавая фізіка як прадмет падзяляецца на наступныя раздзэлы:

1. Цеплавое выпраменяньне.
2. Квантавыя ўласцівасці выпраменяньня.
3. Асновы квантавай механікі.
4. Фізіка атамаў і малекул.
5. Квантавыя з'явы ў цвёрдых целах.
6. Фізіка атамнага ядра.
7. Элементарныя часціцы.
8. Эксперыментальныя методы ядзернай фізікі.

Литература основная

1. Савельев И.В. Курс обій физики. М., Наука, 1987.
2. С.А. Василевский, В.В. Махнач, К.А. Саечников и др. Физика. Ч.2. Минск, БГПУ, 2011.
3. Бондар В.А., Федаркоў Ч.М. Квантавая фізіка. Mn., БГПУ. 1999.
4. Лансбнрг Г.С. Оптика. М. Наука, 1976.
5. Цэдрык М.С. і інш. Зборнік задач па курсе агульной фізікі. – Mn., Выш. школа, 1993.
6. Бондарь В.А., Ташлыков И.С., Яковенко В.А. и др. Общая физика. Практикум. Mn., Выш. школа, 2008.

Литература дополнительная

1. Детлаф А.А., Яворский Б.М. Курс физики.- М., ACADEMIA, 2003 .
2. Бондарев Б.В., Калашников Н.П., Спирин Г.Г. Курс общей физики Е.2. , Е.3., - М., Высшая школа, 2003.
3. Иродов И. Е. Атомная и ядерная физика. Сборник задач. – Санкт-Петербург. Лань, 2002.
4. Яворский Б.М., Пинский А.А. Основы физики. Е.2.- М., ФИЗМАТЛИТ, 2000.
5. Курс агульной фізікі. Лабараторны практикум. – Мазыр, Белы вечер, 2000 г.

Тэма Цеплавое выпраменяньванне.

ВОПРОСЫ:

- Выпраменяваючая і паглынаючая здольнасці цел.
- Закон Кірхгофа і яго вынікі.
- Выпраменяньванне абсолютна чорнага цела. Закон Стэфана-Больцмана.
- Размеркаванне энергіі ў спектры выпраменяньвання абсолютна чорнага цела. Закон зрушэння Віна.
- Формула Рэлея-Джынса.
- Фатоны.
- Формула Планка.
- Аптычная піраметрыя.

1. Выпраменяючая і паглынаючая здольнасці цел.

Выпраменванне, якое адбываецца пры розных тэмпературах цел, за кошт іх унутранай энергii, называецца *тэмпературным або цеплавым выпраменваннем*.

Асноўнай характарыстыкай выпраменвання з'яўляецца тэмпература, якая вызначае хуткасць руху атамаў і малекул, ці ступень нагрэласці цела.

Другой колькасной характарыстыкай цеплавога выпраменвання з'яўляецца велічыня, якая называецца *энергетычная свяцільнасць* і абазначаецца R .

$$R = \Phi / S, \quad \Omega = 4\pi, \quad 0 < \lambda < \infty,$$
$$\{ [R] = \text{Вт}/\text{м}^2, R(T) - \text{функція температуры}, \}$$

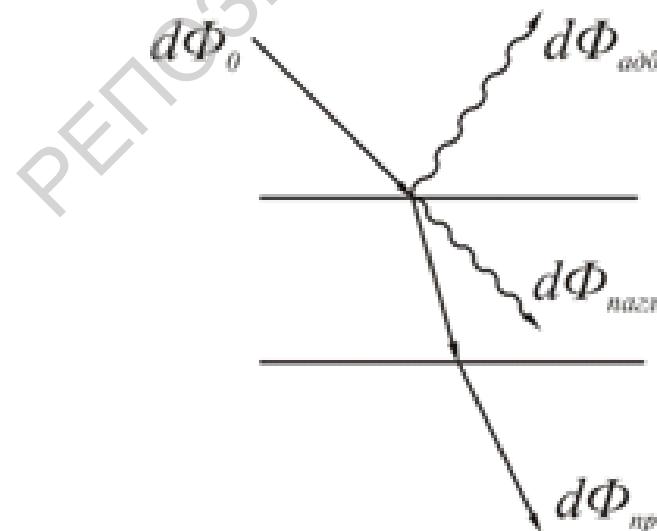
Велічина, яка визначає паток енергії выпраменювання ў визначеному діапазоне хваль (λ , $\lambda+d\lambda$), називається выпраменьвальнай здольністю цела.

Абазначаєцца $r(\lambda, T)$, або $r(\omega, T)$

$$\lambda = \frac{C}{\nu} = \frac{2\pi C}{\omega}; \quad \omega = 2\pi\nu$$

Пры малым інтэрвале $d\phi$: $dR_{\omega, T} = r_{\omega, T} d\omega$

$$R_T = \int_0^\infty dR_{\omega, T} = \int_0^\infty r_{\omega, T} d\omega$$

$d\Phi_0 = d\Phi_{адб} + d\Phi_{пагл} + d\Phi_{пр}$ делим на $d\Phi_0$

$1 = d\Phi_{адб} / d\Phi_0 + d\Phi_{пагл} / d\Phi_0 + d\Phi_{пр} / d\Phi_0 = \rho + \alpha + \beta,$
дзе

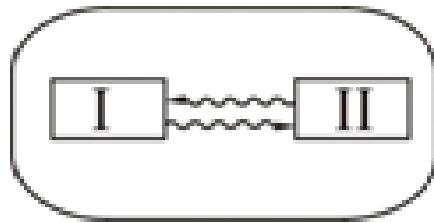
$\rho = d\Phi_{адб} / d\Phi_0$ - спекральны каэфіцыент адбіця, які характерызуе адбівальну здольнасць цела;

$\alpha = d\Phi_{пагл} / d\Phi_0$ - спекральны каэфіцыент паглынання, які характерызуе паглынальную здольнасць цела. Паглынальная здольнасць паказвае, якая частка энергii, што падае на цела гэтым целам паглынаеца:

$\beta = d\Phi_{пр} / d\Phi_0$ - спекральны каэфіцыент праходжання (тая частка энергii, якая праходзіць ці выпраменьваеца гэтым целам).

2. Закон Кірхгофа і яго винікі

(адкрыты ў 1859 г.)

$$dR \sim d\Phi_{\text{выхр}}, \quad d\Phi_{\text{выхр}} = r_{\omega, T} d\omega$$

$$d\Phi_{\text{пагл}} = \alpha_{\omega, T} d\Phi_0$$

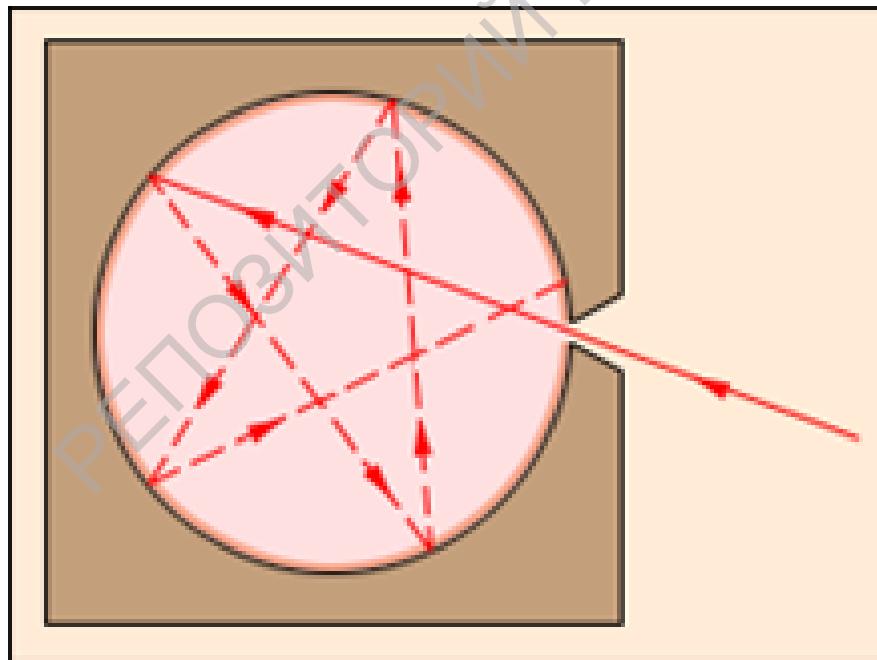
$$d\Phi_{\text{выхр}} = d\Phi_{\text{пагл}}$$

$$r_{\omega, T} d\omega = \alpha_{\omega, T} d\Phi_0 \Rightarrow r_{\omega, T} / \alpha_{\omega, T} = d\Phi_0 / d\omega = f(\omega, T)$$

Закон Кірхгофа: *отношение лучепускательной способности любого тела к его поглощательной способности не зависит от природы тела, т.е. является для всех тел одной и той же универсальной функцией частоты и температуры.*

$r_{\omega,T}/\alpha_{\omega,T} = f(\omega, T)$; $f(\omega, T)$ – ф-я Кирхгофа
 $\alpha_{\omega,T}=1$ – абсолютно черные, а цели с $\alpha_{\omega,T}<1$ – пэрыя.

$\alpha_{\omega,T}=1$, то $f(\omega, T) = r_{0\omega,T}$

Вынікі з закона Кірхгофа:

1. Целы, якія валодають бóльшай випроменювальнай здольнасцю, валодають бóльшай паглынальнай здольнасцю. Гэта правіла *Прэса* (швейцарскі фізік).

$$r_{\omega,T} \sim \alpha_{\omega,T}$$

2. Найбóльшай випроменювальнай здольнасцю валодають абсолютна чорныя целы

$$r_{\omega,T} = \alpha_{\omega,T} f(\omega, T) = r_{0\omega,T};$$

для шэрых цел $\alpha_{\omega,T} < 1$

3. Спектр випроменівання адпавядае спектру паглынання

$$\tau_{\text{випр}} \sim T = 10^{-15} \text{ с},$$

где Т – перыяд уласных ваганняў малекул.

3. Выпраменяньванне абсолютнона чорнага цела. Закон Стэфана-Больцмана.

$$dR_{\omega,T} = r_{\omega,T} d\omega \Rightarrow R_T = \int_0^\pi r_{\omega,T} d\omega$$

Для абсолютнона чорнага цела:

$$R_{0T} = \int_0^\pi r_{\omega,T} d\omega = \int_0^\pi \phi(\omega, T) d\omega$$

У 1879 годзе аўстрыйскі фізік Стэфан на падставе эксперэментальных даных і законаў класічнай фізікі (тэрмадынамікі) паказал, што $\phi(\omega, T) \sim T^4$ для усіх цел.

У 1884 годзе Больцман падцвярдзіў вывады Стэфана толькі для абсалютна чорных цел і атрымаў формулу:

$$R_{0T} = \int_0^\infty \Phi(\omega, T) d\omega = \sigma T^4;$$

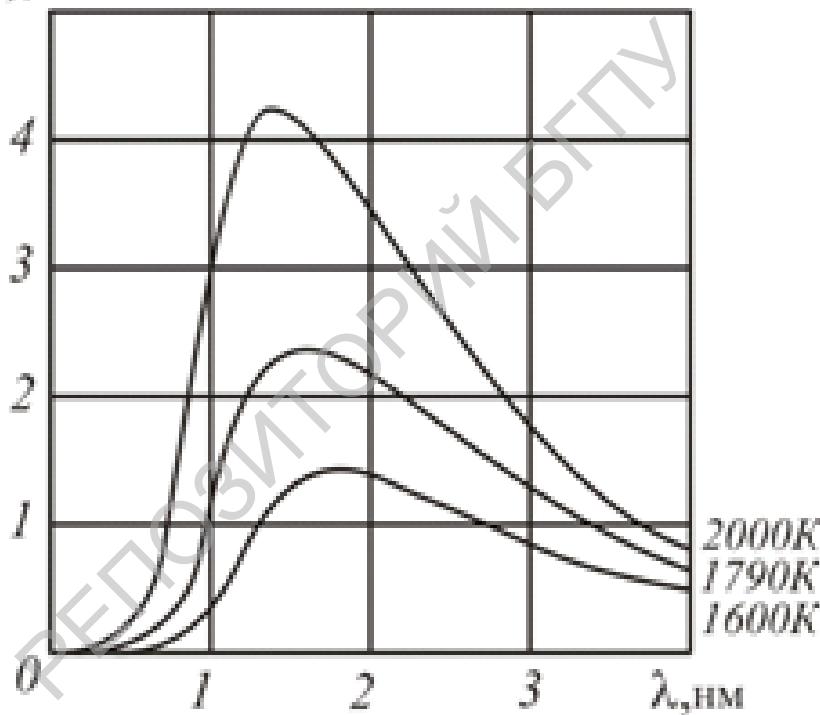
$$R_{0T} = \sigma T^4$$
 – закон Стэфана-Больцмана

Энергетычнае сияцімасць абсалютна чорнага цела працяглайна чацвёртай ступені абсалютнай тэмпературы, дзе σ -- паставянная Стэфана-Больцмана.

$$\sigma = 5,67 \cdot 10^{-8} \text{ Вт}/\text{м}^2\text{К}^4$$

4. Размеркаванне енергії ў спектры выпраменьвання абсолютна чорнага цела. Закон зрушэння Віна.

$$\phi(\lambda, T), 10^{11} \text{W/m}^3$$

$$/ f(\omega, T) = r_{0\omega, T} /$$

$$f(\omega, T) = \omega^3 \psi^*(\omega/T).$$

дзе $\psi^*(\omega/T)$ – некоторая функция соотношения ω к T .

У длинах хваль функцыя Кірхгофа выглядае наступным чынам:

$$f(\lambda, T) = (1/\lambda^5)\psi(\lambda \cdot T) \quad (*),$$

дзе $\psi(\lambda \cdot T)$ – некоторая функция залежності $\lambda \cdot T$.

$$\frac{df(\lambda, T)}{d\lambda} = 0$$

$$\lambda_{\max} \cdot T = \text{const}$$

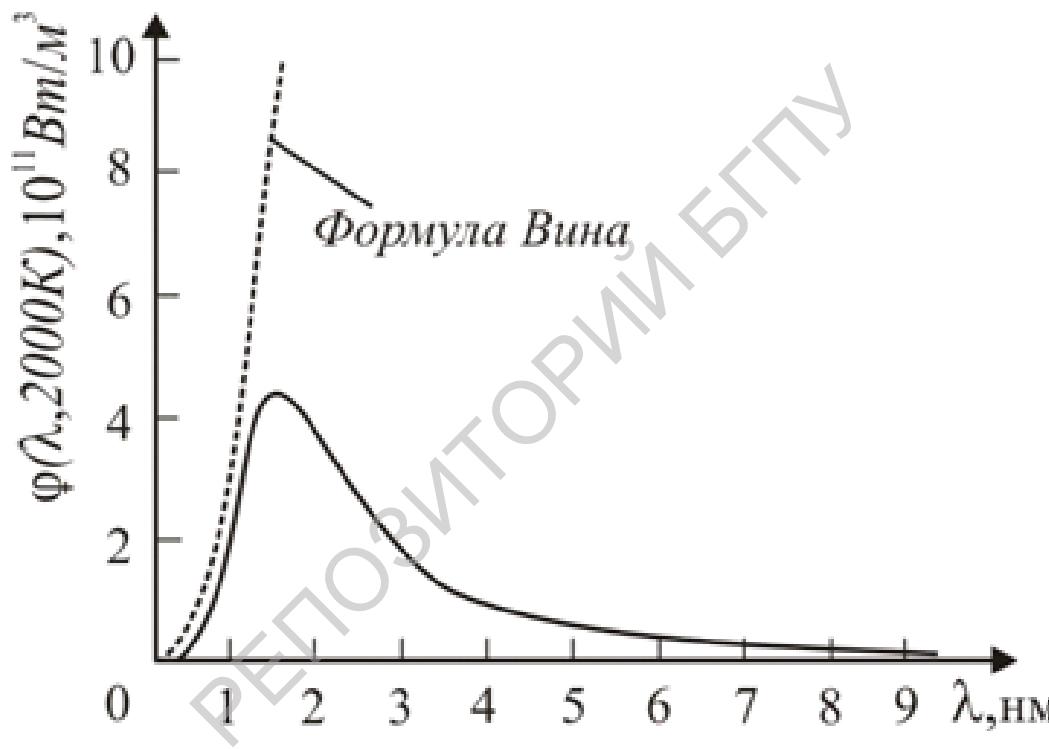
$\lambda_{\max} = b/T$ – закон зрушвання Віна.

Драйжыня хваль, якая адпавядае λ_{\max} -му выпраменевальнай здольнасці абсолютно чорнага цела, адваротна пропарцыйна абсолютной тэмпературе цела.

($b = 2,9 \cdot 10^{-3} \text{ м} \cdot \text{К}$ – пастаянная Віна).

5. Формула Рэлея-Джынса

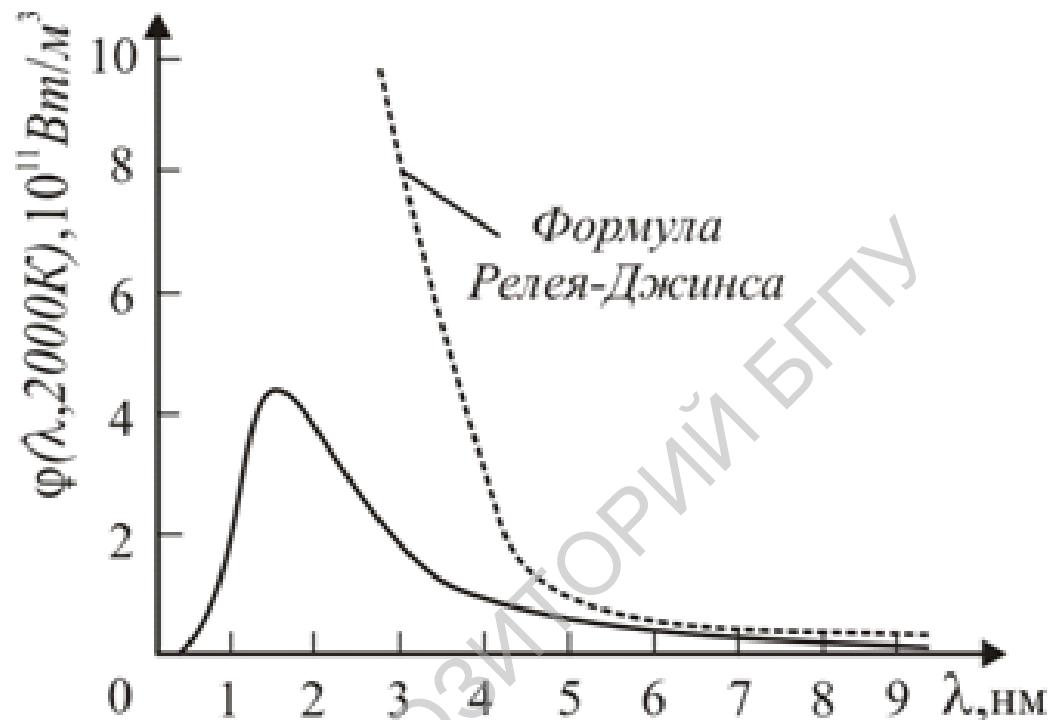
$$f(\lambda, T) = (1/\lambda^5) \psi(\lambda \cdot T) \Rightarrow f(\lambda, T) = (a/\lambda^5) e^{-(\beta/\lambda T)},$$

$$\psi(\lambda \cdot T) = 2\pi c \lambda \cdot kT \quad (1/2kT),$$

дзе k – пастаянная Больцмана; $k=R/N_A=1,38 \cdot 10^{-23}$ Дж/К, R – молярная газовая постоянная, c – хуткасць святла.

$f(\lambda, T) = (2\pi c / \lambda^4) kT$ – формула Рэлея-Джинса.

$$R = \int_0^\infty \frac{2\pi c}{\lambda^4} k T d\lambda = 2\pi c k T \int_0^\infty \frac{d\lambda}{\lambda^4} \rightarrow \infty$$

Такім чынам, $R \rightarrow \infty$ пры памяньшэнні λ . Гэтая з'ява атрымала назыву “ультрафіялетавай катастрофы”.

6. Фатоны

$$\varepsilon = h\nu, \quad \varepsilon = \hbar\omega, \quad \lambda = c/\nu, \quad \varepsilon = (hc)/\lambda,$$

дзе $h=6,62 \cdot 10^{-34}$ Дж·с – пастаянная Планка, $\omega=2\pi\nu$ -- цыклічныя частата, $\hbar=h/2\pi=1,05 \cdot 10^{-34}$ Дж·с - прыведзённая пастаянная Планка.

$$\varepsilon = mc^2,$$

адсюль

$$m = \varepsilon/c^2 = (h\nu)/c^2,$$

Імпульс цела

$P = \cancel{m}v,$
для кванта

$$v=c \Rightarrow P = mc = (\cancel{h}\nu c)/c^2 = (h\nu)/c,$$

1. $m_\phi^0 = 0;$
2. у вакууме $v_\phi = c$; у асяроддзі $v_\phi = c/n$,
дзе n – паказчык прыламлення
асяроддзя.

7. Формула Планка

$$\bar{\varepsilon} = \frac{h\nu}{e^{h\nu/kT} - 1} = \frac{hc/\lambda}{e^{hc/\lambda kT} - 1}$$

Формула Рэлея-Джынса:

$$f(\lambda, T) = \frac{2\pi hc}{\lambda^4} kT,$$

дзе kT – сярэдняя энергія цеплавога хаатычнага руху атамаў.

$$\bar{\varepsilon} \approx kT$$

Такім чынам:

$$f(\lambda, T) = \frac{2\pi hc^2}{\lambda^5} \frac{1}{e^{hc/\lambda kT} - 1} \text{ – формула Планка.}$$

1. Формула Віна: $f(\lambda, T) = (\alpha/\lambda^5)e^{-(\beta/\lambda T)}$.

$(hc)/\lambda \gg kT$, і $e^{(hc/\lambda kT)} \gg 1$,

$$f(\lambda, T) = (2\pi hc^2/\lambda^5) \cdot e^{-hc/\lambda kT}.$$

Калі параўнаем з Вінам то $\alpha = 2\pi hc^2$; $\beta = hc/k$.

2.

Закон зрушвання Віна.

$$\frac{d}{d\lambda} f(\lambda, T) = 0$$

$$df(\lambda, T)/d\lambda = d((2\pi hc^2/\lambda^5) \cdot (e^{hc/\lambda kT} - 1)^{-1})/d\lambda =$$

$$\left| \begin{array}{l} \alpha = 2\pi hc^2 \\ \beta = hc / k \end{array} \right| = d(\alpha/\lambda^5) \cdot (e^{\beta/\lambda kT} - 1)^{-1} / d\lambda =$$

$$= -\left(\frac{5\alpha}{\lambda^6}\right) \cdot \left(e^{\beta/\lambda T} - 1\right)^{-1} + \left(\frac{\alpha}{\lambda^5}\right) \left(-\left(e^{\beta/\lambda T} - 1\right)^{-2}\right).$$

$$e^{\beta/\lambda T} \left(-\frac{\beta}{\lambda^2 T}\right) = \frac{\alpha \left(\frac{\beta}{\lambda T} e^{\beta/\lambda T} - 5(e^{\beta/\lambda T} - 1)\right)}{\lambda^6 (e^{\beta/\lambda T} - 1)^2} = 0$$

$$\frac{\beta}{\lambda_{\max} T} e^{\beta/(\lambda_{\max} T)} - 5(e^{\beta/(\lambda_{\max} T)} - 1) = 0$$

$$\left| \frac{\beta}{\lambda_{\max} T} = x \right|.$$

$$xe^x - 5(e^x - 1) = 0.$$

$$xe^x - 5e^x \approx 0,$$

адкуль $x \approx 5$.

Другое прыбліжэнне атрымаем з раўнання

$$xe^5 - 5(e^5 - 1) = 0;$$
$$x = 4,965.$$

$$\beta / (\lambda_{\max} T) = 4,965 \Rightarrow \lambda_{\max} T = \beta / 4,965 = b$$

$$\lambda_{\max} = b / T$$

3. Формула Рэлея-Джынса выполневаєца для великих λ , т. з.н.

$$hc/\lambda \ll kT \Rightarrow e^{hc/\lambda kT} \approx 1 + hc/\lambda kT$$

Подставимо формулу Планка:

$$f(\lambda, T) = \frac{\frac{2\pi hc^2}{\lambda^5}}{1 + \frac{hc}{\lambda kT} - 1} = \frac{2\pi c}{\lambda^4} kT$$

4. Атрымаем формулу Стэфана-Больцмана
 $R = \sigma T^4$

Па апредзяленню:

$$R = \int_0^\infty r_{\lambda,T} d\lambda = \int_0^\infty f(\lambda, T) d\lambda = \int_0^\infty \left(\frac{2\pi h c^2}{\lambda^5} \left(e^{\frac{hc}{\lambda kT}} - 1 \right)^{-1} \right) d\lambda =$$

$$\left| \begin{array}{l} z = \frac{\lambda k T}{h c} \\ \lambda = \frac{h c}{k T} z; d\lambda = \frac{h c}{k T} dz \end{array} \right| = \int_0^\infty \frac{2\pi h c^2}{\left(\frac{h c}{k T} z\right)^5} \frac{1}{e^{1/z} - 1} \frac{h c}{k T} dz =$$

$$= \int_0^\infty \frac{2\pi h c^2 K^4 T^4}{h^4 c^4} \frac{1}{z^5 (e^{1/z} - 1)} dz =$$

$$= \frac{2\pi k^4 T^4}{h^3 c^2} \frac{\pi^4}{15} = \frac{2\pi^5 k^4}{15 h^3 c^2} T^4;$$

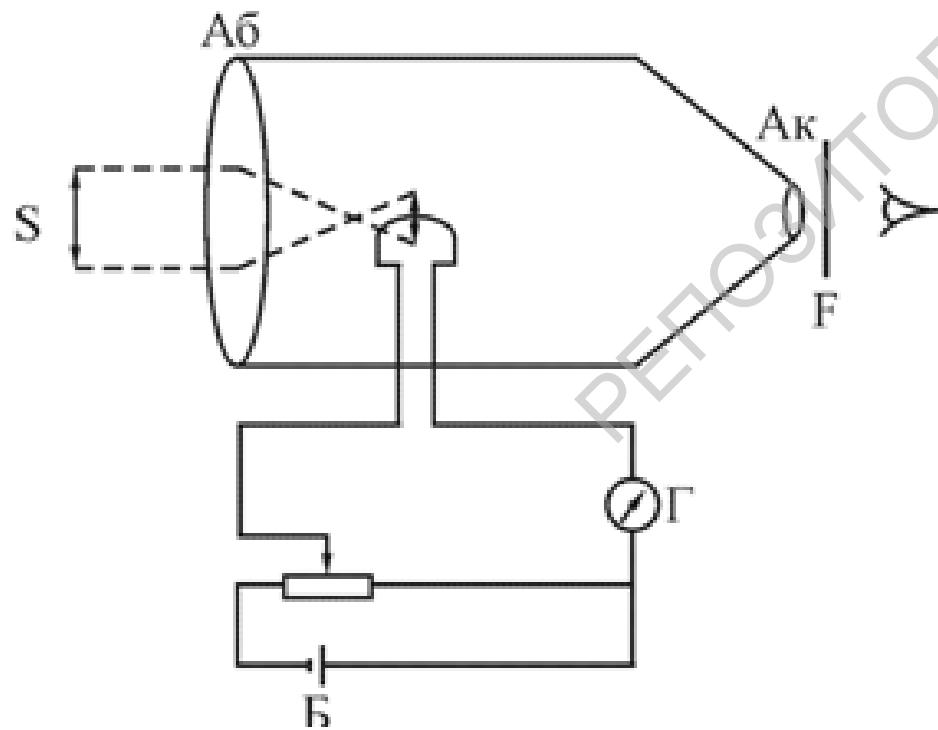
параўнаем з $R = \sigma T^4$;

$$\sigma = \frac{2\pi^5 k^4}{15 h^3 c^2} \approx 5,67 \cdot 10^{-8} \text{Bt/M}^2\text{K}^4$$

8. Аптычна піраметрыя

1. Яркасны піраметр, ці піраметр з ніццю, якая знікае.

S – источник света, F – светофильтр (660 нм), Л – лампа нагрева, А_к – окуляр.

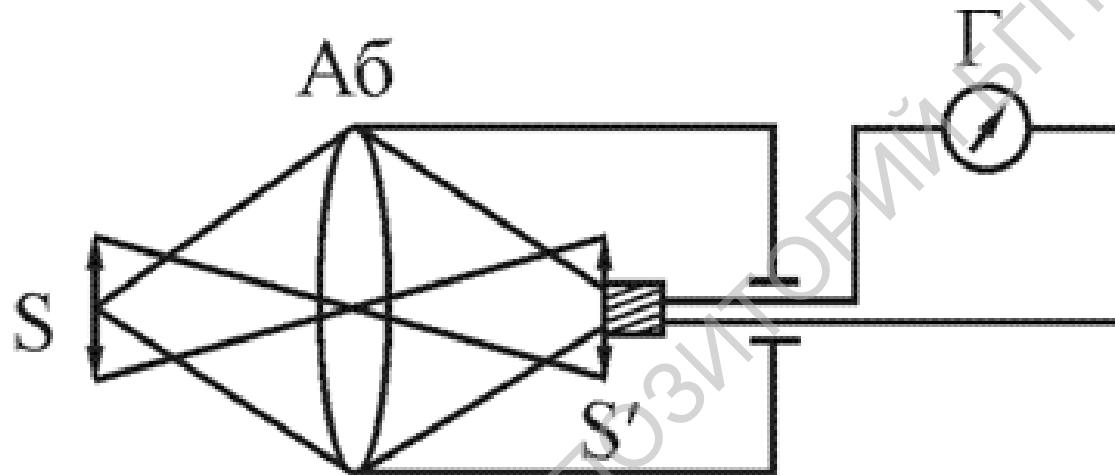
Спачатку дабіваліся таго, каб яркасць лямпавай ніці = яркасці крыніцы. Гэтую тэмпературу называюць яркасной тэмпературой цела($T_я$).

$$T_я \approx T_{\text{сапраўдны}}$$

2. Радыяцыйны піраметр

Рэгіструе поўнае выпраменяньне цела.

Тэмпература награвання пласцінкі S' залежыць ад энергіі выпраменяньня цела S ;

$$R = \sigma T^4 - \text{Стэф.-Больц.}$$

S' – прыёмнік выпраменяньня.

Гальванометр загаддзя праград. у шкале тэмператур абсолютна чорнага цела.

З дапамогай піраметра вымяраеца радыяцыйная тэмпература: T_p – такая тэмпература абсолютна чорнага цела, пры якой яго інтэгральная выпраменьвальная здольнасць $R^0(T_p)$ роўна інтэгральнай выпраменьвальнай здольнасці цела $R_T(T)$; где T – сапраўдная тэмпература цела.

$$T_{\text{сапр.}} \sim T_p$$

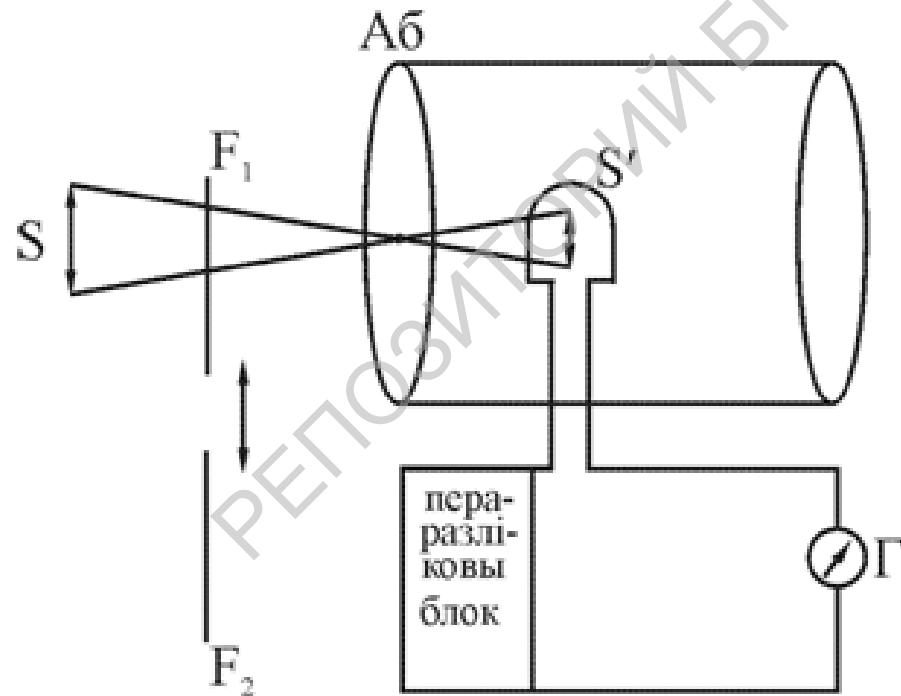
$$T_{\text{сапр.}} = T_p / \sqrt[4]{\beta_T}$$

дзе β_T – поўны каэфіцыент паглынання цела, які < 1 заўсёды, таму

$$T_p < T_{\text{сапр.}}$$

3. Піраметр для вимярэння колеравай тэмпературы.

Применяется для тел, которые не обладают селективностью излучения по спектру.

$$F_1 = 470 \text{ нм} \quad F_2 = 660 \text{ нм}$$

Даследуюць размеркаванне энергії выпраменівания ў спектры абсолютна чорнага цела, вызначаюць яго тэмпературу па закону Віна.

$$T = \frac{b}{\lambda_{\max}}$$

$$\beta_{\lambda_1 T} = \frac{r_{\lambda_1} T}{r_{\lambda_1, T_k}} ; \quad \beta_{\lambda_2 T} = \frac{r_{\lambda_2} T}{r_{0\lambda_2, T_k}} ;$$

$$\frac{r_{\lambda_1} T}{r_{\lambda_2, T}} = \frac{r_{0\lambda_1} T_k}{r_{0\lambda_2, T_k}} ;$$